

Tanke ved Udarbejdelsen af Lovudkastet, at naar der skulde gives denne Ret til at afskide, det være sig $\frac{1}{32}$ eller $\frac{1}{16}$, det da kun skulde være til Arvesæftere uden Ret til at sælge og pantsætte. Jeg skal imidlertid indrømme, at Arvesæfterne, selv om de ikke have denne Ret, dog i ikke saa Henseender ere stillede heldigere end Livsfæsterne, og jeg finder derfor, at der kunde være Anledning til nærmere at overveie, om de ikke burde stilles i et lignende Forhold som Livsfæsterne med Hensyn til Delingsforholdet ved Krigsstaten, saaledes at det burde paalægges dem at udrede en noget større Deel, f. Ex. tre Femtedele eller hvad man nu ved nærmere Overveieelse maatte finde hensigtsmæssigt. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 8 kan jeg i alt Væsentligt henholde mig til, hvad der er anført af den ærede Ordfører og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Jeg skal kun med Hensyn til et af de Argumenter, som den ærede Rigsdagsmand for Københavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen) anførte, nemlig at de Begunstigelses nu bortfalde, som Eieren eller Jorddroten tidligere havde, idet han ved de ældre Krigsstatlove var sat istand til at kunne afbrage en Deel af Krigsstaten i sine Prioritetsrenter, bemærke, at dette tildeels beroer paa en Misforstaaelse, navnlig forsaavidt der ved Paaligningen af Krigsstaten, hvad enten dette nu bliver under Form af Indkomstskat eller under Form af Formue- og Leilighedsstat, dog ogsaa bliver at tage Hensyn til, om han har mange Renter at svare af sine Prioriteter eller ikke. Jeg skal derfor tilraade i saa Henseende at blive ved Lovudkastets Bestemmelser, der falde sammen med hvad der tidligere efter udførlige Debatter er vedtaget her i Rigsdagen. — Jeg skal endnu kun udtale mig om Endringsforslaget under Nr. 11. Jeg har allerede under Sagens tidligere Behandling hørt, at det var overmaade vanskeligt at motivere nogen bestemt Størrelse, der skulde paalignes Købstæderne. Jeg fremsatte dengang, hvorledes Regjeringen var kommen til dette Tal af 390,000 Rb. Man var gaaet ud fra, at København skulde svare 540,000 Rb., og sammenlignede da denne Sum med Gjennemsnittet — jeg husker ikke, om det var Gjennem-

snitsindtægten for flere Aar, eller om det var Indtægten for et enkelt Aar — af de ordinære kommunale Indtægter i samtlige Købstæder, hvorved man kom til, at Købstæderne skulde svare et Beløb af 440,000 Rb. Da man imidlertid erkjendte, at disse Afgifter i Købstæderne udrededes med større Vanskelighed, navnlig af dem, der ydede personlig Stat, saa meente man, at Købstæderne skulde have et Afdrag, og man gjorde derfor en Nedsættelse fra 440,000 Rb. til 390,000 Rb. Det forekommer mig nu, at, efter hvad der er anført i Udvalgets Betænkning, stiller det sig endnu klarere, at det er en meget betydelig Nedsættelse, der er tilstaaet Købstæderne. Udvalget har nemlig gjort opmærksom paa, at hvis man anlagde den samme Maalestof paa Forholdet mellem København paa den ene Side og Købstæderne paa den anden Side, som hele Udvalget har været enigt om at anlægge paa Fordelingen mellem Købstæderne indbyrdes, nemlig en Vigning efter Folketal, Assurancefum og Gjennemsnitsindtægt, saa vilde der til et Krigsstatsbeløb for Købstæderne af 390,000 Rb. kun svare et Krigsstatsbeløb for København af 376,000 Rb., eller hvad der er det Samme, der vilde til et Krigsstatsbeløb for København af 540,000 Rb. svare et Krigsstatsbeløb for Købstæderne af Fem Hundrede og nogle og Tredivsindstue Tusinde Rigsdaler. Naar Sagen sees fra denne Side, er det klart, at den Nedsættelse, der er tilstaaet Købstæderne, uagtet jeg forøvrigt ikke troer, at den er for stor, dog er meget rundelig; men, som sagt, egentlig at argumentere her for en bestemt Størrelse, anseer jeg for aldeles umuligt.

Dviftgaard: Naar den høitærede Minister meente, at der var blevet tilstaaet Købstæderne en betydelig Nedsættelse i Krigsstaten ligeoverfor København, da maa jeg villig indrømme Sandheden deri; men jeg troer ikke bestomindre, at Nedsættelsen er stor nok. Forsaavidt man alene vil tage Hensyn til Folkemængden, da er Forholdet, saaledes som den høitærede Minister meget rigtigt bemærkede, i Favn af Øerne, men tager man Hensyn til Indkomsten i København, er Forholdet utvivlsomt overordentlig forandret. Naar der ved